ČaSoPis

Letnik XI, številka XXIII, oktober 2026

Četrtna skupnost Polje

Mestna občina Ljubljana

Spoštovane krajanke in spoštovani krajani,

kot predsednik Sveta Četrtne skupnosti Polje imam priložnost, da vas še zadnjič nagovorim. Novembra bomo izbirali nov svet v upanju, da bo nadaljeval uspešno delo zadnjih let. Čutiti je »utrujenost« svetnikov in svetnic, saj so nekateri v svetu že več mandatov. Poleg udeležbe na mesečnih sejah svetniki sodelujejo v komisijah in pri pripravi dogodkov četrtne skupnosti.

Po šestnajstih letih se poslavljam in rad bi osvetlil nekatere pomembnejše dogodke oziroma projekte, ki so bili v tem času uresničeni.

Najprej bi izpostavil pomembnejše infrastrukturne projekte:

- Prenova Zaloške ceste od obvoznice do Zadobrovške ceste v štiripasovnico, njena celovita prenova s krožiščem, pločnikom, kolesarsko stezo ter javno razsvetljavo do skladišča naftnih derivatov. Obnovitvena dela so bila izvedena tudi na Zadobrovški cesti od križišča z Zaloško cesto do podvoza. S tem smo postali bogatejši za lep trg v Polju, ki postaja središče dogajanja v tem delu četrti. V sklopu aglomeracij so bile prenovljene številne ulice in ceste: novo podobo so dobile cesta skozi naselje Slape, Zdešarjeva ulica, Cesta X v Novem Polju in Arničeva cesta. Nova je Industrijska cesta od Zaloške ceste do Ceste v Prod. Popolnoma je bila obnovljena Pot heroja Trtnika, vključno s sanacijo industrijskega tira in ureditvijo varne kolesarske poti. Parkirišča pri zdravstvenem domu so dobila novo podobo. Izgrajenih je bilo več kot 14 kilometrov kanalizacijskega omrežja, ob tem pa je bila obnovljena tudi celotna komunalna infrastruktura vse do končne ureditve cest in ulic. Pridobili smo dve kolesarski poti: med Petrolom in Silosom ter med mostom čez Ljubljanico in parkiriščem pod Debnim vrhom. To parkirišče je bilo zgrajeno v prejšnjem mandatu iz sredstev četrtne skupnosti in ob veliki pomoči Mestne občine Ljubljana, prav tako tudi kolesarska steza s pločnikom od mostu čez Ljubljanico do omenjenega parkirišča.
- Pokopališče Polje je več let klicalo po širitvi in prenovi. V tem mandatu so se želje številnih krajanov četrti uresničile: dobili smo nov in prenovljen stari del pokopališča s poslovilnim objektom, obnovljeno kapelo ter parkiriščem.
- Bogatejši smo za novo otroško igrišče na Vevčah. Obnovljena so bila vsa otroška igrišča. Žal pa smo eno v Zadobrovi tudi izgubili. Umakniti se je moralo novemu stanovanjskemu objektu. V neposredni bližini OŠ Polje je kolesarski park, kjer si otroci, mladina in mladi po srcu dajo duška na kolesarskem poligonu.
- Veliko novega je na področju vzgoje in izobraževanja. Povečani in obnovljeni sta bili

osnovni šoli v Zadobrovi in Zalogu, zgrajen je bil nov vrtec v Kašlju, razširjen vrtec v Zalogu ter popolnoma obnovljen vrtec na Rjavi cesti. V pripravi je izgradnja potrebnih igrišč ob šolah v Zadobrovi in Zalogu. Hkrati z izgradnjo igrišča pri OŠ Zadobrova se bo uredil tudi nov prometni režim na območju vrtca in osnovne šole. Nova bo povezovalna cesta ob šoli, ki bo povezala Zadobrovško cesto in Cesto VI.
- Prav je, da omenim tudi protihrupno zaščito krajanov, ki živijo neposredno ob železnici. Z izgradnjo protihrupne ograje v naseljih Polje, Zalog in Spodnji Kašelj se je življenje ljudi, ki živijo ob železnici, občutno izboljšalo.
- Letos obeležujemo 10 let od izgradnje Centra Zalog. Objekt je prinesel novo življenje v ta kraj. V njem so našli nov dom Dnevni center za starejše, NK Vesna, knjižnica, glasbena šola in nevladne organizacije, predvsem pa sta se razcveteli kultura in možnost amaterske rekreacije. Ob gradnji Centra Zalog je nove prostore dobila tudi trgovina Spar.
- S ponosom se lahko pohvalimo z novo avtobusno povezavo, »linijo 10«, med Zadobrovo in Podgradom ter Besnico, nekaj voženj na dan pa opravi vse do Tujega Grma.
- Zgodovinski dogodek se je zgodil lani, ko so se odprla vrata novega kopališča Vevče. Nanj smo čakali 20 let, zato je bilo veselje mladih in mladih po srcu neizmerno.

- V tem času je bilo zgrajenih več sto neprofitnih stanovanj v Zalogu, Kašlju, predvsem pa v Polju. V soseski Polje IV so dobili svoj novi dom tudi knjižnica, večnamenska dvorana in lekarna. Povsem je bilo obnovljeno naselje Španski borci, gradijo pa se tudi stanovanja za trg.
- Veliko dela, ki ni vidno očem, je bilo storjenega na področju urejanja prostora, skrbi za zdrav življenjski slog, varnosti v prometu in še bi lahko naštevali.

Omeniti je treba tudi vsakoletne dogodke, ki jih organizira četrtna skupnost. Eden prvih je vsekakor spomladansko pobiranje odpadkov in smeti. Te akcije se udeležuje vse več odgovornih krajanov, tudi mladih. S pomočjo naših donatorjev vsako pomlad pripravimo Dan Četrtne skupnosti Polje v Zajčji dobravi. Aktivni smo v Tednu mobilnosti. V prazničnem času, konec novembra ali decembra, postavimo Otroški bazar v telovadnici OŠ Kašelj. Na trgu v Polju vsako leto stoji smreka, okrašena z okraski otrok iz vrtca in šole, na njej pa tisoče lučk kaže pot v prihajajoče novo leto. Ko pride norčavi pust v našo četrt, vsako leto sledi velika povorka in nato zabava pred Centrom Zalog.

Četrtna skupnost ima svojo spletno stran. Na njej lahko preberemo veliko zanimivega o naši zgodovini oziroma dediščini, ki smo jo podedovali od naših prednikov. Vestno objavljamo informacije javnega značaja in povabila na številne dogodke. Krajane že nekaj let obveščamo v ČaSoPisu. Od lani smo bogatejši za publikacijo o Četrtni skupnosti Polje v slovenskem in angleškem jeziku, na katere izid smo zelo ponosni.

Veliko je bilo narejenega tudi zato, ker smo bili »četrtniki« enotni in vztrajni. Čeprav je bil sestav sveta zelo pester, se pri delu to ni poznalo. Naša glavna skrb so bili krajani in kraj ter dobro počutje in kakovostno življenje vseh, ki živimo na vzhodu Ljubljane. S ponosom lahko rečemo, da smo bili uspešni.

Rad bi se zahvalil tudi krajanom za vse dobronamerne pobude in predloge, ki ste nam jih posredovali. Trudili smo se ustreči vsem, vendar se žal vedno ne izide. Največkrat so tu upravne ovire ali pa potrebna sredstva, ki jih vedno primanjkuje.

Zahvalil bi se rad tudi Mestni občini Ljubljana in njenemu županu Zoranu Jankoviću za veliko razumevanja ter pomoč pri uresničevanju projektov v naši četrtni skupnosti.

So pa tudi stvari, ki kljub velikemu prizadevanju sveta niso bile uresničene. Najprej je to posodobitev Ceste v Prod, ki je ob dokončanju Industrijske ceste prevzela velik del, predvsem tovornega prometa. Ni nam uspelo rešiti statusa Krajinskega parka Zajčja dobrava, urediti avtobusne povezave odmaknjenih delov Kašlja s Poljem in mestom ter urediti manjkajočih delov kolesarske steze ob Zadobrovški cesti od podvoza do Ceste v Prod. Želimo si tudi izboljšati raven vzdrževanja cest in ulic v četrtni skupnosti. Upamo, da se bo v bližnji prihodnosti uredilo tudi to. Še vedno ni določena lokacija centra za zbiranje odpadkov, pa še bi lahko našteval.

Pred nami so prazniki in pisanje novega lista sveta četrtne skupnosti. Praznike preživite kakovostno in s ponosom na kraj, kjer živite. Novemu svetu želimo uspešno in ustvarjalno delo.

Anton Podobnik,
predsednik Sveta ČS Polje

Č a S o P i s

Izdajatelj medija:
Mestna občina Ljubljana
Četrtna skupnost Polje
Zaloška cesta 160, 1260 Ljubljana Polje

ISSN:
2712-4746

Glavni in odgovorni urednik:
Anton Podobnik

Uredniški odbor:
Anton Podobnik, Marija Minka Jerebič, Nataša Bombač, Tanja Bizjan

Telefon:
01/306 46 16

E-naslov:
mol.polje@ljubljana.si

Spletna stran:
www.cspolje.si

Facebook:
facebook.com/cetrtnaskupnostpolje

Oblikovanje:
COLOR.ID, oblikovalske rešitve, Uroš Sterle s.p.

Lektoriranje:
Anja Miklavčič Zatsepina

Tisk:
Present d. o. o.

Naklada:
7.800 izvodov

Distribucija:
Vsa gospodinjstva v Četrtni skupnosti Polje prejmejo brezplačen izvod.

Naslovnica:
Jesenski triatlon v Zajčji dobravi
Avtorica: Urška Novinič

Kolesarska steza pri silosu

V naši zadnji številki smo pisali tudi o izgradnji kolesarske steze med Cesto španskih borcev in Rosno potjo (Petrol-Silos). Na zadovoljstvo vse več kolesarjev so dela na tem območju zdaj v celoti zaključena.
Še vedno pa se dogaja, da nevestni vozniki tovornjakov svoja vozila parkirajo ob kolesarski stezi in s tem ovirajo varno uporabo poti. Zato smo pristojne zaprosili, da namestijo ustrezne prometne znake in zagotovijo občasno kontrolo, da v prihodnje do takšnih neljubih dogodkov ne bi več prihajalo.

Poplavljanje podvoza na Zaloški cesti

V zadnjem času nas vse pogosteje »obiskujejo« nevihte z obilo padavinami. Te povzročajo poplave, ki so problematične predvsem v podvozih pod železniško progo. Veliko se piše o podvozih na Dunajski cesti in Celovški cesti, precej manj pa o podvozu na Zaloški cesti v Zalogu.

Ob izgradnji Industrijske ceste je za podvozom nastal velik prometni otok, zaradi česar so se asfaltirane površine več kot podvojile. To v običajnih vremenskih razmerah ne predstavlja težave, povsem drugače pa je ob močnih nalivih. Takrat voda kar »bruha« iz kanalizacijskega omrežja, namesto da bi jo »požiralo«. Ob obnovi tega dela cestišča smo pričakovali rešitev tudi ob večjih padavinah, vendar žal ni tako. Zaloški podvoz je ob močnem deževju še vedno poplavljen. Pred kratkim pa so ob podvozu namestili napravo za spremljanje nivoja vode. Ko preseže določeno raven, se samodejno sproži alarm, prižge rdeča luč na semaforju (ki ga pri zaloškem podvozu za zdaj ni), pristojne službe pa so o tem obveščene, da lahko ustrezno ukrepajo. Ob uvozu v podvoz je postavljena opozorilna tabla, obarvana z zeleno, rumeno (oranžno) in rdečo barvo. Razumljivo, da pri zeleni lahko podvoz varno prevozimo, pri rumeni je potrebna večja previdnost, medtem ko nivo doseže rdečo barvo, pa vožnja skozi podvoz ni več dovoljena. Upamo, da bodo pristojni ob podvozu čim prej namestili tudi pravi semafor!

Center Zalog praznuje 10 let

Leta 2026 mineva deset let od odprtja Poslovno-upravnega centra Zalog, ki je svoja vrata odprl maja 2016. Novi objekt je pomembno obogatil središče Zaloga ter pod eno streho povezal različne javne programe in storitve za prebivalce.

V centru so svoje prostore dobili Četrtna skupnost Polje, Knjižnica Zalog, glasbena šola, Dnevni center aktivnosti za starejše, večnamenska dvorana in telovadnica, v pritličju pa je bila urejena trgovina. Objekt je nastal v okviru javno-zasebnega partnerstva med Mestno občino Ljubljana in družbo SPAR Slovenija.
V desetih letih je Center Zalog postal pomembno družabno, kulturno in upravno stičišče kraja ter prostor srečevanja različnih generacij.
V četrtek, 15. oktobra 2026, smo deseto obletnico Centra Zalog obeležili s kulturnim programom ter se ob tem spomnili njegovega pomena za razvoj in življenje v Zalogu.

Dan Četrtne skupnosti Polje

Maj je eden najlepših mesecev v letu. Takrat se narava že prebudi, številno cvetje pozdravlja mimoidoče, listavci dobijo nova oblačila, narava pa zasije v vsem svojem čaru. Prav takrat praznuje tudi Četrtna skupnost Polje. Tako kot vsako leto smo se tudi letos zbrali v Krajinskem parku Zajčja dobrava.
Obiskovalci so si lahko na številnih stojnicah ogledali predstavitve društev, nevladnih organizacij in drugih deležnikov, ki s svojim delom bogatijo življenje v naši četrti. Na obisk smo povabili tudi gospodarske subjekte, ki delujejo v naši četrtni skupnosti, in javna podjetja, ki so predstavila svoje osnovne dejavnosti.
Praznovanje se je začelo v svečanem vzdušju z nastopom Godbe ljubljanskih veteranov, ki je s svojim glasbenim programom ustvarila pravo praznično razpoloženje. Pod velikim prireditvenim šotorom je nato potekal bogat kulturni program. Najmlajši iz vrtcev Pedenjped in Miškolin so s plesom in petjem navdušili občinstvo ter še enkrat dokazali, da prihodnost skupnosti temelji prav na mladih generacijah.

Osrednji del prireditve je bila tradicionalna podelitev priznanj posameznikom in organizacijam, ki s svojim delom pomembno prispevajo k razvoju in ugledu Četrtne skupnosti Polje. Priznanje za življenjsko delo je prejela Marjana Zupančič, dolgoletna ravnateljica vrtca Pedenjped, ki je s svojim predanim delom pustila neizbrisen pečat na področju predšolske vzgoje in v lokalnem okolju. Priznanje za športni uspeh je prejel hokejski klub HK Slavija U19 za osvojitev naslova državnih prvakov Slovenije in prvakov lige IHL, priznanje za kulturni uspeh pa Kulturno turistično društvo Podgrad pri Ljubljani, ki že štiri desetletja predano ohranja kulturno dediščino, povezuje krajane ter bogati družabno in kulturno življenje v Podgradu.
Odlično je bilo poskrbljeno za kulinariko. V gostišču Zajčja dobrava so pripravili joto, na stojnicah pa so dišali šmoren in miške. Četrtna skupnost Polje je poskrbela tudi za prikupne čepice, ki so varovale pred močnim soncem. Zbrane sta nagovorila

predsednik Sveta ČS Polje Anton Podobnik in podžupan Mestne občine Ljubljana Dejan Crnek. Župan se je zaradi drugih obveznosti praznovanju pridružil nekoliko pozneje, vendar je bil nad videnim navdušen.
Po uradnem delu se je praznovanje nadaljevalo ob glasbi ansambla Topliška pomlad, ki je s plesnimi ritmi poskrbel za veselo vzdušje in prijetno druženje vseh generacij.
Takšnega praznika ne bi bilo brez podpore številnih pokroviteljev, ki so omogočili izvedbo prireditve. Iskrena hvala podjetjem ENERGETIKA LJUBLJANA d.o.o., GOSTILNA ZAJČJA DOBRAVA, DOLINŠEK TRANSPORT d.o.o., PLASTIKA – ANDREJ MESOJEDEC s.p., PISKAR d.o.o., BTC d.d., TOSIDOS SLAPE d.o.o., JP VOKA SNAGA ter vsem drugim, ki so s svojo pomočjo prispevali k uspešni izvedbi dogodka.
Praznik Četrtne skupnosti Polje je tudi letos dokazal, da skupnost gradijo ljudje – s svojim delom, znanjem, srčnostjo in pripravljenostjo sodelovati. Prav zato ostaja ta dogodek eden najlepših trenutkov v letu, saj povezuje generacije, krepi občutek pripadnosti in daje navdih za skupne uspehe tudi v prihodnje.

Mobilni živžav

Tudi letos je Evropski teden mobilnosti v Četrtni skupnosti Polje postregel s pestrim dogajanjem in številnimi aktivnostmi za najmlajše.

V ponedeljek, 21. septembra, je na osrednjem trgu v Polju potekal Mobilni živžav, ki smo ga zaradi neugodne vremenske napovedi s prvotno načrtovanega četrtka, 17. septembra, prestavili na začetek tedna. Sprememba termina ni zmanjšala obiska, saj se je trg ob 10. uri napolnil z otroškim živžavom. Dogodka so se udeležile številne skupine otrok iz obeh vrtcev, ki so skozi igro, druženje in različne predstavitve spoznavali tudi pomen varnosti in trajnostne mobilnosti.

Na trgu so se predstavili policisti in mestni redarji, pridružili pa so se jim tudi Cona Polje, Mladi zmaji in Avant2Go. Cona Polje je za otroke pripravila zanimiv poligon, Mladi zmaji pa so jih razgibali z igro gumitvista. Predstavniki Avant2Go so starejšim obiskovalcem predstavili koncept souporabe električnih vozil in jim podarili kupon za preizkus storitve. Na stojnici Četrtne skupnosti Polje smo obiskovalcem delili kresničke in odsevne trakove ter tako opozorili na pomen dobre vidnosti in varnosti v prometu. Za sladko presenečenje smo poskrbeli z bomboni, otroci pa so se z veseljem zabavali tudi na napihljivem gradu.

Triatlon v Miškolinu – dan gibanja, igre in pustolovščin

V okviru Evropskega tedna mobilnosti in ob Dnevu brez avtomobila smo v torek, 22. septembra 2026, v Krajinskem parku Zajčja dobrava izvedli športno prireditev Triatlon, ki so jo pripravili strokovni delavci enote Zajčja dobrava vrtca Miškolin.

Na športno-pustolovski dogodek se je podalo kar 20 skupin otrok iz vrtca Miškolin ter štiri skupine otrok iz sosednjega vrtca Pedenjped. Otroci so na poti skozi Krajinski park Zajčja dobrava premagovali različne izzive in na sedmih postajah odkrivali nove pustolovščine.

Dogodek je bil namenjen spodbujanju gibanja, druženja in raziskovanja narave ter ozaveščanju otrok o pomenu trajnostne mobilnosti. Skozi igro in gibanje so spoznavali, da lahko za pot, gibanje in doživetja izberemo tudi okolju prijaznejše načine.

Prireditev je potekala v sodelovanju s Četrtno skupnostjo Polje in je bila objavljena tudi v napovedniku Mestne občine Ljubljana.

Otroci so s svojo energijo, z radovednostjo in navdušenjem dokazali, da je lahko dan brez avtomobila tudi dan, poln gibanja, smeha, druženja in novih doživetij. Verjamemo, da smo skupaj ustvarili lep spomin ter naredili še en korak k spodbujanju trajnostnega načina življenja že pri najmlajših.

Urška Novinič,
ravnateljica vrtca Miškolin

Sodobno središče športa, rekreacije in sprostitve

Kopališče Vevče, ki deluje pod okriljem Javnega zavoda Šport Ljubljana, ponuja sodobno športno-rekreacijsko izkušnjo za vse generacije obiskovalcev. Čeprav kopališča pogosto povezujemo predvsem s poletjem, je v Vevčah plavalna sezona celoletna. Osrednji del notranjega kompleksa predstavlja 25-metrski bazen z dvižnim dnom, ki omogoča različne oblike plavanja in vadbe skozi vse leto. Za izvajanje programa Naučimo se plavati za osnovnošolce in tečaje plavanja globino bazena z dvižnim dnom prilagodijo na 90 cm. Večino časa je globina sicer na višini 135 cm, saj s tem omogoča rekreacijo širšemu krogu obiskovalcev – od rekreativcev, starejših do oseb z oviranostmi. Voda ima stalno temperaturo med 26 in 27 stopinjami Celzija, kar je idealna temperatura za plavanje. Za popolno sprostitev so obiskovalcem na voljo tudi turška, finska in infrardeča savna. Pomemben del programa Kopališča Vevče predstavljajo tudi vodene

Foto: Arhiv Šport Ljubljana

Foto: Jure Češnovar

vadbe. V večnamenski dvorani potekajo pilates, mobilnost, zdrava hrbtenica, zumba, moč jutra, vitalni seniorji in fit plus vadba. Program omogoča vključevanje različnih generacij in obiskovalcev z različnimi stopnjami telesne pripravljenosti.

Posebnost Kopališča Vevče so vadbe v vodi. Aquahit, telovadba v vodi in fiziovadba izkoriščajo lastnosti vodnega okolja, ki omogoča učinkovito gibanje z manjšo obremenitvijo sklepov. Program dopolnjuje vodeno plavanje za odrasle, namenjeno izboljšanju tehnike plavanja in vzdržljivosti.

Med poletno sezono so obiskovalcem na voljo še zunanji 50-metrski olimpijski bazen, bazen za neplavalce in otroški čofotalnik. Zunanji del ponuja tudi igrišče za odbojko na mivki, mize za namizni tenis in otroško igrišče. Novost sezone je enotna vstopnica, ki omogoča plavanje v vseh petih bazenih, ki jih upravlja Šport Ljubljana. Za plavalce, ki želijo plavati le na Vevčah, je na voljo letna vstopnica, ki za le 350 evrov omogoča plavanje 365 dni v letu, medtem ko za mlade do 26. leta, starejše in osebe z oviranostmi velja znižana cena, tj. 250 evrov.

Športni kompleks je odprt vse dni v tednu, lokacija pa je enostavno dostopna z mestnim avtobusom (linije LPP 24, 26 in 27) ter z osebnim vozilom. Zaradi celovite ponudbe predstavlja Kopališče Vevče odlično izbiro za vsakodnevni skok v vodo, vadbo ali sprostitev v lokalnem okolju.

Lekarna Polje

Lekarna Polje že vrsto let skrbi za številne uporabnike iz naše četrtne skupnosti in širše okolice. Kaj po vašem mnenju prispeva k temu, da vam zaupa toliko ljudi?

Mislim, da je zaupanje uporabnikov rezultat več dejavnikov, predvsem pa dobrega kolektiva. Ker se sodelavke med seboj dobro razumemo, sodelujemo in se pri delu podpiramo, se to odraža tudi v prijetnem vzdušju, ki ga začutijo naši obiskovalci. Poleg strokovnosti, prijaznosti in ustrežljivosti nam je pomembno, da znamo prisluhniti človeku in mu kar najbolje svetovati.

K zaupanju zagotovo prispevata tudi dobra založenost lekarne in dostopnost – naša lega v neposredni bližini zdravstvenega doma ter urejeno parkirišče sta za uporabnike velika prednost. A na koncu so prav ljudje tisti, ki ustvarjajo lekarno. Vesela sem, da imamo ekipo, ki svoje delo opravlja odgovorno, strokovno in z občutkom za posameznika.

Kakšna ekipa sodelavcev skrbi za delovanje lekarne? Na kakšen način vaša ekipa vsak dan skrbi za strokovno in prijazno obravnavo uporabnikov? Ali imate dovolj kadra glede na število strank?

Za nemoteno delo lekarne skrbi ekipa šestih magistrov farmacije in treh farmacevtskih tehnikov. Občasno se nam pridružijo tudi dijaki in študenti, ki pri nas opravljajo praktično usposabljanje ali delajo prek študentskega dela. Mladih smo vedno zelo veseli, saj prinašajo svežo energijo, nova znanja in drugačen pogled na delo.

Foto: Barbara Pavčnik, mag. farm., vodja Lekarne Polje, arhiv Lekarne Polje

Pri vsakodnevnem delu se trudimo, da uporabnika ne le poslušamo, ampak ga tudi zares slišimo. Pomembno nam je, da vsak, ki pride v našo lekarno, dobi strokoven nasvet, prijazen odnos in občutek, da smo si zanj vzeli čas. Naše poslanstvo namreč vidimo širše od same preskrbe z zdravili – ljudem želimo prisluhniti in jim pomagati po svojih najboljših močeh. Naš cilj je, da iz lekarne odidejo čim bolj zadovoljni in predvsem z občutkom, da so dobili pravo pomoč.

Glede na trenutne kadrovske razmere in pomanjkanje lekarniških farmacevtov smo zelo veseli, da nas je ob polni zasedbi dovolj za kakovostno opravljanje dela. Večji izziv predstavljajo obdobja, ko je odsotnih več sodelavcev. Delo v lekarni namreč ni samo tisto, ki ga uporabniki vidijo za pultom. Za njim je še veliko drugega dela – od administrativnih opravil in naročanja ter prevzema zdravil do priprave magistralnih zdravil.

Magistralna zdravila so posebej pripravljena za posameznega pacienta, kadar zanj ustreznega zdravila v že izdelani obliki ni mogoče dobiti. Pri nas največkrat pripravljamo različne kreme in mazila, precej pa je tudi praškov in sirupov, predvsem za naše najmlajše uporabnike. Tudi ta del našega dela je pomemben, čeprav pogosto ostane očem javnosti skrit.

V lekarno prihajajo tako zdravi kot bolni ljudje. Večina potrebuje zgolj nasvet. Kako pomemben je strokovni pogovor z uporabnikom in ali si lahko zanj vzamete dovolj časa?

Pogovor z uporabnikom je lahko včasih enako pomemben kot zdravilo, ki ga izdamo. V lekarno prihajajo ljudje z zelo različnimi potrebami – od tistih, ki potrebujejo le hiter nasvet, do bolnih in starejših, ki si želijo predvsem, da jih nekdo posluša in jim nameni prijazno besedo. Zavedamo se, da delamo tudi z najbolj ranljivimi skupinami, zato sta poleg strokovnosti zelo pomembna tudi človeški odnos in občutek, da si za človeka vzamemo čas.

V današnjem času je na voljo ogromno informacij, predvsem na spletu in tudi prek različnih oblik prodaje, kjer nas pogosto pritegnejo atraktivni naslovi in obljube o hitrih rešitvah. Prav zato se mi zdi vloga lekarne še toliko pomembnejša. Naši uporabniki lahko pri nas dobijo strokovne, preverjene in razumljivo predstavljene informacije ter nasvet, ki temelji na njihovih dejanskih potrebah.

Za tiste, ki potrebujejo bolj poglobljen pogovor o zdravilih, nudimo tudi storitev Pregled uporabe zdravil. V okviru te storitve se pacient v miru in diskretnosti pogovori z magistrom farmacije o svojih zdravilih, njihovem odmerjanju, namenu uporabe, načinu jemanja in morebitnih neželenih učinkih. Na podlagi

pogovora pripravimo tudi Osebno kartico zdravil – pregledno tabelo z vsemi zdravili in pomembnimi podatki, ki jo pacient prejme ob koncu obravnave. Takšen pregled je lahko še posebej koristen pri ljudeh, ki jemljejo več zdravil hkrati, saj jim pomaga bolje razumeti njihovo terapijo in jo tudi pravilneje uporabljati.

Ali opažate, da imajo uporabniki danes drugačna vprašanja ali potrebe kot pred desetimi ali dvajsetimi leti?

Da, v zadnjih desetih ali dvajsetih letih se je način, kako ljudje iščejo informacije o zdravju, precej spremenil. Danes uporabniki pogosto pridejo v lekarno že z zelo izoblikovano predstavo o tem, kaj potrebujejo oziroma kaj želijo kupiti, saj so informacije o zdravstvenih težavah in različnih izdelkih dostopne skoraj na vsakem koraku, predvsem na spletu in družbenih omrežjih.

To je po eni strani dobro, saj so ljudje bolj informirani in jih njihovo zdravje bolj zanima. Po drugi strani pa je med množico informacij vse težje ločiti strokovno preverjene informacije od zavajajočih. Zato je danes naša vloga pogosto tudi v tem, da informacije, ki jih uporabnik prinese s seboj, skupaj z njim preverimo in jih postavimo v strokoven kontekst.

Opazimo pa tudi širše spremembe v družbi. Včasih se zdi, da je manj potrpežljivosti in strpnosti ter manj občutka za ljudi, ki potrebujejo nekoliko več

Sodelavke Lekarne Polje, arhiv Lekarne Polje

Sodelavke Lekarne Polje v Ljubljani, arhiv Lekarne Polje

časa ali pomoči (starejši, nosečnice, invalidi in druge ranljive skupine). Tudi tukaj vidim pomembno vlogo lekarne. Želimo biti prostor, kjer se vsak človek počuti spoštovanega in kjer si, ne glede na starost ali zdravstvene težave, lahko vzamemo čas zanj.

Bi želeli našim bralcem posredovati kakšen nasvet, kako lahko sami prispevajo k varni in učinkoviti uporabi zdravil oziroma kako se najbolje pripravijo na obisk lekarne?

Najpomembnejši nasvet je, da zdravila uporabljamo tako, kot sta nam svetovala zdravnik in farmacevt, ter da se ob morebitnih nejasnostih oziroma vprašanjih vedno posvetujemo z zdravstvenim delavcem. Pri zdravilih, ki jih redno jemljemo, je koristno, da sami spremljamo, koliko jih še imamo, in pravočasno poskrbimo za obnovitev receptov. Hkrati pa ni potrebe po ustvarjanju velikih zalog zdravil doma – tudi pri zdravilih je pomembna racionalnost.

Pacientom, ki jemljejo več zdravil hkrati, priporočam, da se naročijo na že prej omenjeno storitev Pregled uporabe zdravil ali pa samo zaprosijo za izdelavo Osebne kartice zdravil. Obe storitvi sta brezplačni.

Ob koncu bi naše uporabnike prosila tudi za nekaj razumevanja in strpnosti ob čakanju v vrsti. Vsak pacient si zasluži strokovno in kakovostno obravnavo, nekateri pa zaradi svojih zdravstvenih težav potrebujejo nekoliko več časa. Morda se včasih zdi, da pogovor za pultom traja predolgo, vendar nikoli ne vemo, kakšno stisko ali težavo ima človek, ki je pred nami. Obisk lekarne bo prijetnejši za vse, če bomo nekoliko bolj uvidevni in potrpežljivi.

Veseli bomo vašega obiska, vprašanja ali pogovora. Lepo vabljeni v našo (in tudi vašo) lekarno.

Barbara Pavčnik, mag. farm.,
vodja Lekarne Polje

Avla OŠ Zalog se je spremenila v Restavracijo za en dan

Za OŠ Zalog je bil 15. junij prav poseben dan. Šolsko avlo smo spremenili v Restavracijo za en dan, ki so jo soustvarjali učenci, zaposleni, starši in zunanji sodelavci. Večer je bil sklepni dogodek projekta Skupaj za mizo, ki je nastal v preteklem šolskem letu kot posledica spoznanja, da je treba okrepiti odnose med starši ter sodelovanje staršev s šolo v dobrobit izboljšanja razredne klime v dveh tretjih razredih. To naj bi botrovalo boljšim učnim rezultatom, lažjemu spopadanju otrok s šolskimi obveznostmi in predvsem povezanosti vseh deležnikov vzgojno-izobraževalnega procesa v korist opolnomočenja otrok o pomenu medsebojnega spoštovanja. Skupaj smo želeli izboljšati razredno klimo. Ožjo ekipo, ki je več mesecev intenzivno delala na projektu, so sestavljale svetovalna delavka Ema Škrubej, razredničarki četrtih razredov Zdenka Marinič in Jasna Grabeljšek, predstavnica staršev Maja Martina Merljak ter predstavnica stroke dr. Mojca Poredoš s Pedagoške fakultete Univerze v Ljubljani. V sklepni fazi projekta so aktivno sodelovali vsi delavci OŠ Zalog in velik del staršev učencev četrtih razredov. K sodelovanju smo povabili tudi zunanje sodelavce, med katerimi izstopata kuharski mojster Jorg Zupan ter pisateljica, publicistka in scenaristka Nina Kokelj.

Odziv na dogodek je bil izjemen. Privabili smo 350 gostov, učenci pa so s pomočjo delavcev šole in staršev s pethodnim menijem postregli vse do zadnjega. Pri tem so pokazali vse veščine, ki so jih pridobili z urjenjem in izjemnim sodelovanjem v tednih pred izvedbo. V bogatem spremljevalnem programu, ki sta ga vodila učenec Muamer Aljić in njegov oče, so nastopili učenci OŠ Zalog (zbor, glasbena skupina, plesalke ...), glasbenik Gregor Ravnik, pevski zbor Pentakord, harmonikarji Glasbene šole Bučar in številni drugi.

Osrednja gostja je bila predsednica Republike Slovenije Nataša Pirc Musar, ki je v nagovoru posebej poudarila, kaj pomeni biti ekipa. Pohvalila je dobrote, ki so rezultat skupnih naprezanj učencev, delavcev šole in staršev, ter povedala, da je ponosna nanje. Obisk predsednice je otroke še posebej motiviral, velikega pomena pa je bil tudi za vse krajane.

Projekt je bil zelo uspešen, saj ni zgolj združil kulinarike različnih kultur, ki jim pripadajo učenci, vključeni v projekt, temveč je za sodelovanje pritegnil različna slovenska podjetja, kmetije in posameznike, ki so z donacijami prispevali vse potrebno za izvedbo. Edinstven projekt je sicer terjal veliko truda, usklajevanja in vloženega dela, vendar je bilo vredno. Nasmejani otroški obrazi in zadovoljni gostje so za vse sodelujoče več kot odlično »plačilo«.

Iskrena hvala vsem sodelavcem, ožji projektni ekipi, staršem in zunanjim sodelavcem ter donatorjem, ki ste podprli projekt in nesebično pomagali pri izvedbi. Nedvomno smo kot sodelovalna skupnost veliko prispevali k zdravemu razvoju naših otrok, ki so bili vključeni v projekt. Hvala tudi Mestni občini Ljubljana za vso podporo.

Andrej Krumpak, ravnatelj

Pedenjpedove vrtnarske dogodivščine

Pedenjpedi smo pravi vrtnarji. Tudi letos smo zavihali rokave in skrbno uredili naše gredice.
Najprej smo se lotili lopatanja zemlje, kar je sprva delovalo kot težko in nič kaj zabavno opravilo, a so otroci kmalu spoznali, da z nekaj truda pride tudi veliko veselja. Ne le da je bilo zanimivo odmetavati zemljo, pri tem so odkrili tudi veliko migetajočih bitij. Otroška radovednost ne pozna meja, zato so sledili opazovanje, tipanje in kup radovednih vprašanj. Opazovanja so se lotili kar s povečevalnimi stekli, pri čemer smo hitro ugotovili, da se v zemlji skrivajo deževniki, gosenice in druge drobne živali.
Po sadike smo se odpravili na bližnjo kmetijo Znoj, kjer so nam jih prijazno podarili. V vrtcu smo se nato lotili sajenja, rastlinam pripravili opore, otroci pa so na tablice napisali njihova imena.
Sledila sta redno zalivanje in pletje. Zaradi sušnega poletja smo morali biti zares skrbni in rastline večkrat zalivati, vendar to na koncu ni bila le obveznost, temveč prava vodna zabava. Ob nošenju vedrc z vodo se je seveda nekaj vode polilo tudi po nogah, trebuščkih in rokah – ah, pa kaj zato! Tako vroče je bilo, da je ohladitev prijala tudi otrokom, ne le rastlinam.
Največ veselja pa je bilo, ko so rastline obrodile prve plodove. Bogato so nam poplačale trud. Otroci so

z veseljem trgali paprike, kumarice in paradižnike ter nabirali solato. Pa ni bilo prijetno le nabiranje – z užitkom so vse pridelano tudi pokusili in se posladkali. Skrb za vrt je dragocena izkušnja, s katero otroci spoznajo, da ob potrpežljivosti, skrbi in vztrajnosti zraste nekaj, na kar smo lahko ponosni.
Letos smo naše vrtove urejali tudi v sklopu projektnih aktivnosti Šolski ekovrtovi.

Klavdija Levičnik, vrtec Pedenjped

Srečanje koordinatorjev ekovrtcev Slovenije v vrtcu Pedenjped

Trajnost, povezovanje in izmenjava dobrih praks so zaznamovali XIX. srečanje koordinatorjev ekovrtcev Slovenije, ki ga je 26. maja 2026 gostil vrtec Pedenjped. Za en dan je postal stičišče idej, izkušenj in dobrih praks s področja trajnostnega razvoja. Dogodek so s svojim nastopom odprli otroci in glasbena skupina vrtca Pedenjped ter že na začetku ustvarili prijetno in sproščeno vzdušje. Zbrane je pozdravila ravnateljica Marjana Zupančič, nekaj spodbudnih besed pa sta udeležencem namenila tudi predstavnik Mestne občine Ljubljana Anton Podobnik in nacionalni koordinator programa Ekošola mag. Gregor Cerar.

Srečanje se je nadaljevalo s predstavitvijo novosti programa Ekošola, strokovnimi vsebinami in predvsem z dragoceno izmenjavo izkušenj ter dobrih praks med vrtci.
Poseben del dneva je pripadel prav Pedenjpedu in njegovim zelenim zgodbam. Vrtec je udeležencem odprl vrata svojih enot ter jim predstavil, kako trajnostna vzgoja iz zapisanih ciljev prehaja v vsakdanje življenje otrok. Medovita učna pot, vrt, čutna pot, učilnica na prostem in številne druge eko vsebine so pokazale, da se otroci o naravi največ naučijo takrat, ko jo lahko raziskujejo, opazujejo in doživljajo.
Srečanje je bilo tako več kot le strokovni dogodek. Bilo je priložnost, da vrtec Pedenjped svoje znanje, izkušnje in dobre prakse deli z vrtci iz vse Slovenije ter pokaže, da lahko že najmlajši z majhnimi dejanji soustvarjajo velike spremembe.
In prav v tem je Pedenjpedova zelena zgodba – učiti z zgledom, raziskovati z otroki in dobre ideje deliti naprej.

Alenka Kamin, eko koordinatorica vrtca Pedenjped

Obisk Rogaške Slatine

Bil je lep septembrski dan, ko smo se svetniki Sveta ČS Polje in predstavniki MOL odzvali na vabilo ter se odpravili na izlet z obiskom občine. Pot nas je vodila v Rogaško Slatino, kjer sta nas sprejela župan in direktor občinske uprave. Po prijetnem pogovoru, izmenjavi izkušenj ter dosežkov v zadnjih štirih letih smo pot nadaljevali po Rogaški. Poleg kulturnih znamenitosti v kraju smo si ogledali Steklarno Rogaška, čas pa je bil namenjen tudi obisku njihovih trgovin. Sledil je ogled podjetja Afrodita, ki se lahko pohvali že s 50-letno uspešno poslovno tradicijo.

Pogled z višine je vsekakor drugačen kot takrat, ko si kraj ogleduješ peš. Peljali smo se na stolp in si ogledali Rogaško Slatino s ptičje perspektive. Dan je bil sončen, zato je pogled segel daleč naokoli, na bližnje kraje in številno gričevje.

Iz Obsotelja pa nas je pot zanesla še na Kozjansko. Že na daleč smo opazovali prenovljeni grad Podčetrtek, potem pa nas je le še nekaj ovinkov ločilo od kraja Imeno, tik ob meji s sosednjo državo. Razlog za obisk tega kraja je bila Kmetijska zadruga Imeno, ki

ima dolgoletno tradicijo. Želja tamkajšnjih kmetov in vinogradnikov je bila, da bi imeli zadružno vinsko klet. To se jim je uresničilo leta 1988. Danes je to Hiša vin Emino. Ime je povezano z zgodovino Eme Krške, ki je imela na tem območju svoje posesti.

Po ogledu vinske kleti je sledilo še kosilo v Rogaški Slatini, nato pa vožnja proti domu. Ko potuješ po naši lepi domovini, ugotoviš, da je res čudovita, toda najlepše je prav doma. Nadvse veseli smo bili, ko je avtobus pripeljal v našo Četrtno skupnost Polje. Nismo majhna četrtna skupnost, ne po kvadraturi ne po številu prebivalstva, smo pa vedno lepša. Zato po štirih letih lahko upravičeno rečemo, da so se nam uresničili številni cilji, ki smo si jih zadali ali pa smo o njih nekoč le sanjali ...

Zeleni teden v Knjižnici Polje

V Knjižnici Polje je septembra potekal že drugi Zeleni teden, sklop dogodkov, posvečenih trajnostnemu načinu življenja. Tokrat je potekal pod sloganom »Izročilo preteklosti za skupno prihodnost«, s čimer je povezal ljubitelje knjig, ustvarjanja, rastlin in narave.

Teden smo začeli s Knjižnim bazarjem v atriju knjižnice, kjer so se zbrali ljubitelji knjig ter si izmenjali knjige in knjižna priporočila. Naslednji dan so udeleženke ustvarjalne delavnice pod vodstvom Simona Drofelnika iz odsluženih vrečk ustvarjale unikatne cvetlične lončke, torbice in druge male umetnine.

Na dogodku Izmenjevalnica rastlin so se že tretjič letos družili ljubitelji zelenja in si ob sproščenem klepetu izmenjevali vse vrste rastlin. Saša Mesec nam je predavala o svoji izkušnji oživljanja Robidišča, vasi na robu Slovenije. Beseda je tekla tudi o samooskrbi ter tradicionalnih znanjih in opravilih na kmetiji, od pašništva do sirarstva.

Pestro je bilo tudi dogajanje za najmlajše. Na eko pravljični urici so spoznavali, kako lahko skrbimo za naravo, na ustvarjalni delavnici Moj zeliščni spomin, ki jo je izvedla Mateja Herbst iz KUD Galerija C.C.U., pa odkrivali svet zelišč.

Za prelepo vizualno kuliso dogajanju je poskrbela fotografinja Katja Goljat z razstavo Gledala sem, kako trava raste, s katero je predstavila zeliščarsko in nabiralniško skupnost v Sloveniji.

V prijetnem, sproščenem in povezovalnem vzdušju je tako minil še en Zeleni teden v Knjižnici Polje. V skupni skrbi za okolje se znova srečamo aprila prihodnje leto. Vabljeni, da se nam pridružite.

Marjeta Šuštaršič, foto: Kristina Cvek

Ponovitev nove maše v cerkvi Angelov varuhov v Zalogu

V nedeljo, 5. julija 2026, smo v naši župniji z veseljem sprejeli novomašnika Mateusza Gacha iz Poljske, ki je pri nas daroval ponovitev nove maše. Somaševala sta domači župnik Andrzej Gosek, ki je prav tako Poljak, in duhovni pomočnik dr. Andrej Šegula. Z našo župnijo novomašnika povezujejo lepi spomini, saj je kot bogoslovec več let med poletnimi počitnicami prihajal med nas, sodeloval pri bogoslužju in življenju župnije ter si s svojo odprtostjo in dobro voljo pridobil številne prijatelje. Naučil se je tudi slovenskega jezika, ki ga zelo lepo in tekoče govori. Mašo in nagovor je imel v našem jeziku, kar je slovesnosti dalo še poseben čar.

Zato je bilo njegovo ponovno srečanje z nami še posebej prisrčno in doživeto. Pri sveti maši smo se Bogu zahvalili za njegov duhovniški poklic ter prosili za blagoslov in moč pri njegovem poslanstvu. Bogoslužje sta s petjem polepšala združena pevska zbora naše in zadobrovške župnije. S svojo navzočnostjo pa so posebno praznično podobo slovesnosti dale tudi narodne noše, ki so lepo povezale krščansko izročilo z narodnimi vrednotami in izkazale spoštovanje do tradicije, ki

jo skrbno ohranjamo iz roda v rod. Po končani maši nam je novomašnik podelil novomašni blagoslov.

Nato smo se pred cerkvijo ob različnih dobrotah veselo in sproščeno družili. Obujali smo številne lepe spomine na leta, ko je kot bogoslovec prihajal med nas. Takšna srečanja nas bogatijo, utrjujejo prijateljske vezi in potrjujejo, da vera povezuje ljudi ne glede na razdalje in državne meje.

Novomašniku želimo obilo Božjega blagoslova, zdravja in notranje moči na njegovi duhovniški poti ter se veselimo ponovnega snidenja.

Blaž Kuhar

Po poteh spomina in tovarištva

Krajevna organizacija Vevče-Zgornji Kašelj Združenja borcev za vrednote NOB Ljubljana Moste-Polje ter Študentsko društvo Iskra smo 9. maja organizirali udeležbo na tradicionalnem pohodu ob žici. Z njim ohranjamo spomin na zgodovinsko zmago antifašizma in revolucije.

Pohod smo organizirali v dveh delih. Najbolj zagnani smo se zbrali na vznožju Golovca, natančneje na Peruzzijevi ulici, nato pa pot nadaljevali čez Golovec in skozi Slape. Za osvežitev smo se ustavili pri spomeniku petnajstletnice osvoboditve Ljubljane.

S tistimi, ki jih noge malo manj nesejo, pa smo se srečali na polovici poti, v Šiški, natančneje pri spomeniku v NOB padlim kolesarjem. Tam je pohodnike z nagovorom pozdravil Vid Dobrišek, člana društva Iskra. V svojem govoru je opozoril na

vzporednice med zgodovinskim dogajanjem pred začetkom narodnoosvobodilnega boja in današnjo Evropo, kjer smo po njegovih besedah priča vse večjemu oboroževanju, vojaškim spopadom in poglabljanju gospodarske krize oziroma krize kapitalizma. Ključni poudarek pohoda je bil na nujnosti ponovne vzpostavitve delavskega gibanja – edine družbene sile, ki se je po njegovem mnenju sposobna učinkovito zoperstaviti vzponu fašizma.

Pohodniki so se, spodbujeni z besedami mladega tovariša, strinjali, da je pomembno dejstvo, ki ga danes pogosto spregledamo, razredni značaj narodnoosvobodilnega boja. V šolah se sicer pogosto izpostavlja nacionalni vidik partizanskega odpora, ki je nedvomno pomemben, a precej redkeje slišimo o zgodovini razrednega boja ter o vlogi kmetov in delavcev v boju proti fašizmu.

Med pohodom smo prepevali partizanske pesmi ter se sproščeno pogovarjali o različnih zgodovinskih in političnih vprašanjih. Člani obeh organizacij smo s skupnim delovanjem utrdili temelje za nadaljnje skupno in tovariško povezovanje okoli vrednot narodnoosvobodilnega boja. Nekaj mladih tovarišev, ki še niso bili člani organizacij ZZB NOB Slovenije, se je na podlagi izkušnje tega dne odločilo za včlanitev in izpolnilo pristopne izjave.

Pohod smo sklenili tam, kjer smo ga začeli – ob vznožju Golovca. Druženje nam je vrnilo energijo, ki je v današnjih zaostrenih političnih razmerah še kako potrebna.

Vid Dobrišek, foto: Društvo Iskra

Mrzla dolina – spomin na padle za svobodo in opomin nam

V Mrzli dolini pri Zalogu smo se 18. aprila ob 11. uri zbrali, da bi se poklonili spominu na štiri padle borce, ki so 15. aprila 1943 žrtvovali svoja življenja za našo svobodno prihodnost. Slovesnost je pripravila Krajevna organizacija Združenja borcev za vrednote narodnoosvobodilnega boja Vevče-Zgornji Kašelj. Spomnili smo se borcev, ki so padli v neenakem boju s fašističnim sovražnikom. Njihov položaj so izdali domači izdajalci, ranjene borce pa prepustili nemilosti sovražniku.

Kulturni program je oblikovalo Kulturno društvo Rusalka. Antonija Jereb in Metka Jančec Osojnik sta z recitacijo partizanskih pesmi obudili zgodovinski spomin ter poudarili vrednote poguma in solidarnosti. Program je povezoval Žiga Novak, predsednik krajevne organizacije, ki je med drugim predstavil tudi zgodovinsko plat dogodka.

Ker se je napovedani glavni govorec Miha Kordiš opravičil zaradi bolezni, se je na povabilo povabilo ZB NOB Ljubljana Moste-Polje, KO Vevče-Zg. Kašelj v zadnjem hipu odzval Grega Hrib, sociolog in zgodovinar ter redni pisec platforme Disenz. Ta je v uvodu predstavil ključne zgodovinske poudarke narodnoosvobodilnega boja, nato pa opozoril tudi na njegovo družbeno razsežnost. Poudaril je, da uspeh partizanskega gibanja ni temeljil zgolj na vojaškem odporu, temveč tudi na prizadevanjih za pravičnejšo družbeno ureditev. Kot je dejal: »Uspeh narodnoosvobodilnega boja je temeljil tudi na zahtevah širokih ljudskih množic po pravičnejši družbeni ureditvi, ki bo zamenjala predvojno razredno

izkoriščanje.« V nadaljevanju se je dotaknil sodobnih vprašanj, kot so privatizacija družbenega premoženja, stanovanjska politika in vojaški izdatki. Njegov govor je tako povezal zgodovinski spomin s premislekom o današnjem času ter odprl pomembno vprašanje, kako dediščino partizanskega boja razumemo danes.

Po govoru so sledili recitali, ki so sklenili kulturni del slovesnosti. Udeleženci smo se nato odpravili do spomenika, kjer je Žiga Novak poudaril, da so se borci raje odločili za smrt, kot da bi živi padli v roke okupatorju. Sledila sta minuta molka in polaganje venca.

Po uradnem delu smo se vrnili v dolino, kjer se je druženje nadaljevalo v sproščenem in tovariškem vzdušju pod kozolcem. Organizatorji so poskrbeli za prijeten zaključek dogodka, ki je združil spomin, skupnost in razmislek o prihodnosti.

Primož Kolenc, foto: Žiga Novak

Pisano dogajanje v centru Zalog

Že naši predniki v 50. letih prejšnjega stoletja so vedeli, da je kulturni dom tista družbena točka, ki ljudi povezuje in združuje. Tako je bil leta 1947 zgrajen dom v Zalogu. Zob časa je naredil svoje, zato smo pred desetimi leti dobili nov Center Zalog. Od takrat se v njem vrstijo številni dogodki – od otroških nastopov in nastopov učencev glasbene šole ter starejših občanov do profesionalnih umetnikov. Poglejmo, kaj je v spomladanskem delu leta zaznamovalo ta center.

Sredi aprila je bil na sporedu koncert MePZ Vevče. Predstavili so nam lep repertoar ljudskih pesmi, posegli pa so tudi po zabavnejših. Prvič se nam je predstavil njihov »podmladek«. Sredi maja so poplesavale gibčne plesalke, ki so se na odru prepustile ritmom orienta. V poskočnih rimah so se njihova telesa prepustila glasbi in ustvarile pravo plesno doživetje.

Proti koncu maja so oder zasedli najmlajši Pedenjpedki. Tu je bil prav poseben praznik. V Centru Zalog so se zbrali predstavniki vrtcev iz vse Slovenije, ki sodelujejo v projektu Ekošola. Najprej so nam pripravili lep kulturni program, dogajanje pa je popestrila razstava v veliki sejni sobi. Spregovorili so številni strokovni delavci, zbrane pa sta pozdravila ravnateljica Pedenjpeda Marjana Zupančič in predsednik Sveta ČS Polje Anton Podobnik.

Ne moremo mimo gledaliških predstav. Teh je bilo kar nekaj, med drugim so na oder stopili tudi starejši iz DCA Zalog. Pa naj še kdo reče, da v Centru Zalog ni pestro!

Pesem daje moč

Lani so v Društvu Rusalka praznovali deset let delovanja in ustvarjanja. Največ prireditev pripravljajo v Centru Zalog, udeležujejo pa se tudi številnih prireditev po drugih krajih Slovenije. Včasih pogledajo tudi čez mejo, letos pa so se začele spogledovati celo s Cankarjevim domom. In uspelo jim je. K sodelovanju so povabile priznano mezzosopranistko Natašo Loborec Perovšek, nato pa so se začele priprave in pisanje scenarija. Sreda, 20. maja, je bil dan, ko se je napolnila Linhartova dvorana. Dogodek je bil razdeljen na dva dela. V prvem smo prisluhnili narodnim in borbenim pesmim, v drugem pa slovenskim ljudskim pesmim, starogradskim melodijam in slovenskim zimzelenim uspešnicam. Tu je bila prvič predvajana tudi rusalkina himna Rusalke smo, ki so jo operni pevci izvedli ob spremljavi klavirja. Predstavljena je bila tudi Rusalkina poezija. Po koncu prireditve smo si bili enotni, da je bil za nami prekrasen glasbeni večer.

Kulturno obarvana pomlad

Mesec april je tisti mesec, ko se na prostem začnejo vrstiti številne prireditve. Ena takšnih je bila v Mrzli dolini, kjer se vsako leto spomnimo padlih domačinov v drugi svetovni vojni. K sodelovanju pri kulturnem programu so bile povabljene članice Kulturno-zgodovinskega društva Rusalka. Z avtorsko poezijo sta program obarvali Metka Jančec Osojnik in Antonija Jereb. Le dva dni pozneje se jima je pridružila še Marija Starič in skupaj so pripravile krajše recitacije v Kulturnem domu Španskih borcev.

Prišel je mesec maj. Članice društva so bile aktivne na Dnevu ČS Polje, kjer so na stojnici predstavile bogat izbor literarnega ustvarjanja. A že so se spogledovale s Festivalom ljubiteljske kulture 2026. Antonija Jereb je imela dvodnevno razstavo z naslovom Naj bo upokojitev ustvarjalna. Ko človek stopi v jesen življenja, je ta lahko pisana, če le zna poseči po idejah, ki se mu ponujajo. Antonija je to storila. Predstavila je izdelke, ki so nastajali v dveh desetletjih. Bilo je kaj videti – od slikarstva do ročnih spretnosti, pri katerih uporablja naravne materiale ali pa za čudovite stvaritve uporabi že uporabljene predmete. Obisk razstave je bil zelo dober, predvsem pa navdihujoč, saj je k ustvarjanju spodbudil številne starejše.

Na odru Centra Zalog je bila izvedena prireditev Čarobni večer glasbe in filma. Rusalke so v goste povabile učence Pevske šole mag. Alenke Gotar in mezzosopranistko Natašo Loborec Perovšek, ki so prepevali filmsko glasbo. Rusalke Antonija, Metka in Marija so poskrbele za rimanje rim, Elena pa za krajša literarna besedila.

Konec maja je predsednica društva prejela priznanje Združenje borcev za vrednote Ljubljana Moste-Polje za tvorno sodelovanje članic društva pri različnih prireditvah. Maj in junij sta bila za članice tega društva meseca »žetve«: Antonija je prejela priznanje v Knjižnici Slovenska Bistrica, Minka v Mestni knjižnici Ljubljana, Marija, Elena, Antonija in Minka pa v Ribnici na prireditvi JSKD V zavetju besede. Pravljična pa je bila tudi vožnja po Ljubljanici v organizaciji JSKD OI Ljubljana, ko so organizirali glasbeno-literarno vožnjo po tej lepotici. Na ladjici sta svoji besedili prebrali Minka in Marija.

Ko se začnejo počitnice, Rusalke ne počivajo. Julija so recitirale poezijo pred spomenikom padlim v drugi svetovni vojni pri brunarici Zadvor. Na sami prireditvi pa so predstavile tudi svoje dosedanje delo. Delo je potekalo tudi v naslednjih mesecih. Članice in člani so intenzivno zbirali gradivo

za dve novi publikaciji, Basni izpod hriba in Ples rusalk VI, v kateri je predstavljena ČS Sostro. Pri tem so jim pomagali tamkajšnja društva, osnovna šola s podružničnimi šolami, verske skupnosti ter Združenje borcev za vrednote NOB Zadvor-Sostro.
Ne moremo pa mimo dejstva, da so bile Rusalke med tistimi, ki so pomagale pri izvedbi proslave ob 10. obletnici Centra Zalog. Pred desetimi leti, le dan po odprtju centra, so v dvorani pripravile prireditev ob izidu nove zgodovinske knjige.
Leta tečejo. Če smo začeli z obarvanostjo pomladi, smo končali v jeseni. Rusalke so bogatejše za dve publikaciji in ponosne na svoje delo, ki jih vedno znova navdihuje.

Senzacija na zaloškem odru: sedem upokojenk skovalo rop stoletja in občinstvo nasmejalo do solz!

Na nekdanji Dan mladosti je Zaloški oder pokal po šivih od smeha, navdušenja in bučnega aplavza. Kriminalno-humoristična predstava »DCA-jevih 7«, pod katero se kot avtorica besedila in režiserka podpisuje Nina Kosmač, je gledalce za uro in dvajset minut popeljala v svet drznih upokojenk, ki se odločijo za nekaj, česar bi si le malokdo upal – za rop banke!
V ospredju zgodbe je sedem dam z nepozabnimi vzdevki: Strup v modrem, Madam Žamet, Neulovljiva Kobra, Prebrisana Fata, Tečna Muha, Hekerka Senca in vedeževalka Madam Angel. Čeprav jih pestijo finančne težave, visoki življenjski stroški in vsakodnevne skrbi, se ne predajo usodi. Namesto tarnanja skujejo načrt, ki bi ga zavidali celo filmski kriminalci.
Glavna strateginja podviga je skrivnostna Madam Žamet, ki se pred akcijo posvetuje z vedeževalko Madam Angel. Ta jo opozori, da mora biti ukradeni denar namenjen dobrim delom, sicer se načrt ne bo dobro končal. Toda opozorilo ne ustavi pogumnih dam. Sledi prava kriminalna avantura. Hekerka Senca za petnajst minut onesposobi nadzorne kamere, ki prikazujejo prazne hodnike pod poslovalnico NLB Moste, medtem ko preostale sostorilke do banke izkopljejo rov. Občinstvo je z navdušenjem spremljalo napete prizore, ki so jih spremljali prepričljivi zvočni efekti kopanja, policijske sirene in vrsta nepričakovanih zapletov.
A tudi najboljši načrti niso brezhibni. Policija na koncu aretira Neulovljivo Kobro, ki pristane v ženskem zaporu na Igu, medtem ko preostale članice tolpe ostanejo na prostosti. Kljub temu zgodba razkrije, da za ropom stojijo zelo različni motivi.
Strup v modrem se za kriminalni podvig odloči iz materinske ljubezni – njen sin potrebuje drago operacijo redke bolezni v tujini. Tečna Muha, žena milijonarja, pa denarja sploh ne potrebuje. Ropa se loti zaradi čistega adrenalina, nato pa ves svoj delež podari medicinskim raziskavam. Prebrisana Fata in Hekerka Senca medtem sanjata o bolj brezskrbnem življenju ter se po uspešnem podvigu odpravita na počitnice na eksotično Bora Boro.
Predstava ni bila zgolj kriminalka, temveč pravi odrski spektakel. Nina Kosmač je vanjo vključila tudi jogo pod vodstvom Nade Križaj, svete plese skupine DCA Zalog ter energično plesno točko skupine Sirius. Dogajanje so spremljali glasba, petje, ples in domiselni zvočni učinki, ki so ustvarili pravo gledališko poslastico.
Posebej ganljiv je bil nastop Nine Petrić, ki je a cappella zapela pesem iz filma o slovenskem razbojniku iz časa prve svetovne vojne. Ko je dvorano napolnila legendarna melodija »Those Were the Days«, je občinstvo spontano začelo ploskati v ritmu in ustvarilo eno najlepših vzdušij večera.
Vrhunec predstave pa je prišel v zadnjem prizoru, ko so Majda, Vlasta in Marta uprizorile serijo komičnih napak nespretnih kriminalk. Dvorana je eksplodirala od smeha, gledalci pa so igralke nagradili z najdaljšim in najglasnejšim aplavzom večera.
Še posebej impresivno je dejstvo, da je Nina Kosmač v manj kot dveh mesecih napisala besedilo in režirala predstavo s kar trinajstimi dejanji. S svojo skupino Vžigalice DCA Zalog dokazuje, da ljubiteljsko gledališče še zdaleč ni zgolj hobi, temveč prostor ustvarjalnosti, predanosti in umetniškega poguma.
»DCA-jevih 7«, je več kot le zgodba o ropu banke. Je zgodba o prijateljstvu, srčnosti in iznajdljivosti ter dokaz, da pogum nima starostne omejitve. Če je soditi po navdušenju občinstva, je Nina Kosmač s svojo ekipo ustvarila novo uspešnico, o kateri bo Zalog še dolgo govoril.

Po Hrvaški in Bosni

V deželo je prišla pomlad in začelo se je razmišljanje o izletu. Člani društva smo stopili skupaj in izrazili predloge za letošnje spomladansko potepanje. Pri pripravi tridnevnega izleta sta nam na pomoč priskočila Stanka in Željko iz podjetja Vučko Tours. Sledili so dolgi telefonski pogovori in končno tudi rezervacije. Novica se je hitro razširila med člani društva in prostora na velikem avtobusu je kmalu zmanjkalo.

V ponedeljek, 11. maja 2026, zjutraj smo že veseli čakali avtobus. Optimistično smo se podali na pot in bili v pričakovanju novih doživetij. Najprej smo se ustavili v manjšem hrvaškem mestu Željava, v neposredni bližini meje med Hrvaško ter Bosno in Hercegovino, kjer je vojaško letališče Željava. V nekdanji skupni državi Jugoslaviji je bila to največja letalska vojaška baza Jugoslovanske ljudske armije, imenovana Klek ali Objekt 505. Letališče se nahaja v notranjosti gore Plješivica, ob njenem vznožju pa so številne pristajalne steze. Na vhodu v bazo stoji staro letalo znamke Douglas C-47, znano tudi kot »Dakota«. Čeprav je vidno poškodovano in brez motorja, je še vedno odlična lokacija za fotografiranje. Arhitekt celotne podzemne vojaške baze je bil Slovenec Dragoslav Sobotka. Po zapuščenih hodnikih nas je vodil nekdanji zaposleni tehnik.

Po kosilu smo se odpeljali proti meji in se napotili v neokrnjeno naravo Narodnega parka Una. Gre za enega največjih nacionalnih parkov v BiH. Skozi območje parka teče reka Una s pritokoma Krko in Unacem. Lepoto narodnega parka poudarjajo beli slapovi in brzice na reki. Naša pot je vodila do Štrbačkih slapov. Na levi strani reke nas pozdravi srednjeveška in osmanska trdnjava Ostrovica, na desni pa osmanska trdnjava Havala. Po sprehodu ob reki in ogledu ostankov mlinov smo v večernih urah prišli do hotela v Bihaću.

Drugi dan smo se odpeljali proti Drvarju. Kraj leži v dolini reke Unac med gozdnatimi gorskimi verigami Osječenice (1791 m) na severozahodu, Klekovače

(1961 m) na severovzhodu in Vijenca (1539 m) na jugu. Najprej smo si ogledali Titovo pečino, ki je postala znana med drugo svetovno vojno. Ob vznožju so danes objekti, preurejeni v muzej, lahko pa se povzpnemo tudi na pečino. Pot vodi po strmi skalnati poti, po kateri pridemo do objekta, ki je restavriran in znan kot zatočišče vVrhovnega štaba NOV in POJ. Maršal Tito je bil s svojo ekipo zaradi napadov okupatorja evakuiran v italijanski Bari, nato pa premeščen na otok Vis. Kraj je bil med vojno močno uničen, po vojni pa obnovljen. Že v času Avstro-Ogrske je bila tu zelo razvita lesna industrija, saj so gorske verige okoli doline zelo poraščene z gozdom.

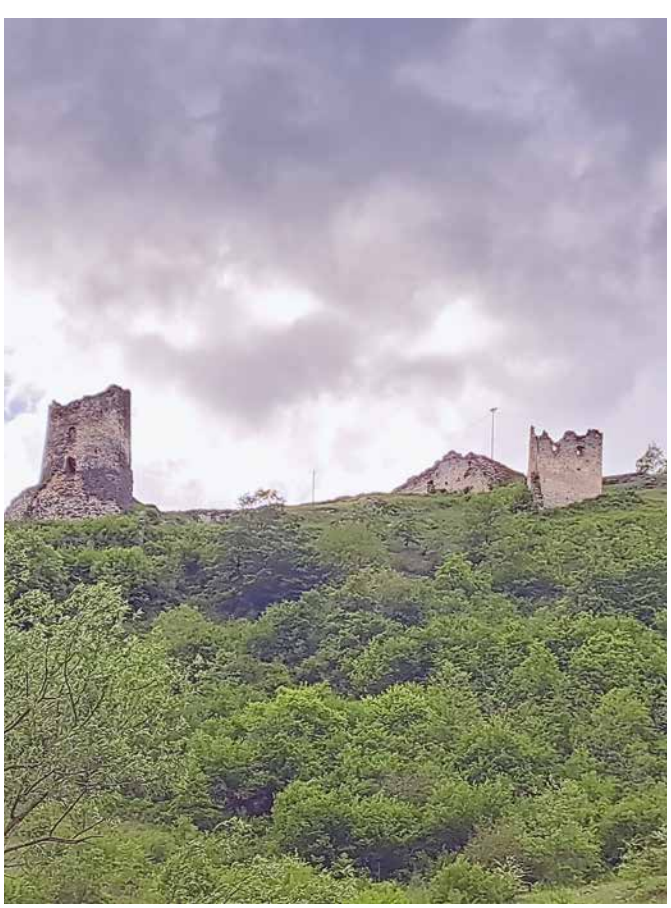
Sledila je vožnja proti Drvarju. Tu smo si ogledali spominske objekte, spomenike in srbsko pravoslavno cerkev svetega Save ter se sprehodili po mestu. Vožnjo smo nadaljevali skozi neokrnjeno naravo, kjer so hiše razpršene po pokrajini. Ta je kraška s številnimi vrtačami, travnike pa »zaseda« številna drobnica, ki se za nas sploh ni zmenila. Po nekajurni vožnji, med katero smo naredili več manjših postankov, smo se ustavili v mestu Ključ. V popoldanskem času smo prispeli do Krupe na Vrbasu, kjer smo si v ribiški vasici privoščili obilno kosilo. Po tem je sledil ogled Krupskih slapov, ob katerih so številni vodni mlini. Bolj ko smo se bližali Banjaluki, močneje je deževalo. A to nas ni zmotilo, ko smo prispeli v Terme Laktaši. Po dolgi vožnji se je še pred večerjo prileglo kopanje v termalni vodi, ki je znana že iz rimskih časov. Preostanek večera smo preživeli v prijetnem druženju v zavetju hotela in obujali spomine na številne pripovedi, ki smo jih bili deležni od naše članice Jelke in zakoncev Vukojević.

V sredo zjutraj smo se prebudili v sveže in sončno jutro. Po zajtrku smo se odpeljali do središča Banjaluke. Tu nas je pričakal lokalni vodič Mladen.

Popeljal nas je po mestu, nam razkazal znamenitosti in nas seznanil z njegovo bogato zgodovino. Ogledali smo si trdnjavo, se sprehodili ob reki Vrbas, prišli do Safihadinega groba, kjer se je zaključila prepovedana ljubezen mladega muslimanskega dekleta. Sledil je ogled stare mošeje Ferhadija z vrtom. Šli smo mimo parka, posvečenega prvemu bosanskemu banu in pozneje kralju Štefanu Tvrdku I. Kotromaniću, ki je povezan tudi z zgodovino celjskih grofov, saj je bila njegova sestra Katarina poročena z grofom Hermanom I. Celjskim. Na Trgu Krajine smo si ogledali spominsko ploščo, posvečeno katastrofalnemu potres leta 1969, nato pa se sprehodili do Parka bana Milosavljevića, kjer smo izvedeli več o zgodovini pravoslavne cerkve in okoliških zgodovinskih poslopjih.

Na avtobusu, ki ga je vozil Željko, nad dogajanjem pa je bdela Stanka iz Vučko Toursa, je bilo zelo živahno. Ob poeziji in prozi smo se nasmejali našim dogodivščinam. Po obilnem kosilu v mestu smo se odpeljali proti mejnemu prehodu in ga brez težav prečkali. Ko se je sonce v Ljubljani že poslavljalo, smo se vrnili domov, polni lepih vtisov s čudovitega izleta. Lepi so doživljaji, ko hodimo po poteh zgodovine ...

KO Zadobrova-Sneberje-Novo Polje
ZB za vrednote NOB Ljubljana Moste-Polje

Metka Jančec Osojnik (1948–2026)

Sredi poletja nas je presenetila žalostna novica, da se je za vedno poslovila naša draga Metka. Rodila se je v Zalogu. Mati je bila doma in skrbela za družino, oče pa je bil zaposlen na železnici. Bila je najstarejši otrok v družini, pozneje sta se ji pridružila še dva brata. Otroštvo je imela zelo lepo. Z brati in vaškimi otroki so se igrali po travnikih ali pod kozolci. Leta so hitro tekla. Otroško razposajenost so zamenjali mladost, iskanje znanja v šolskih klopeh in zaposlitev, ki je takrat ni bilo težko najti. Srečala je ljubezen, iz katere sta se rodila sin in hči. Gradnja doma, služba in družinske obveznosti so v življenje družine prinesle vzpone in padce ter tudi razpad družine. Metka se ni vdala. Ko ji je bilo najtežje, je vzela v roko prazen list papirja in pisala pesmi.

V drugem zakonu, ki ga je sklenila v zrelih letih, je dočakala ljubezen svojega življenja. Skupaj sta se udeleževala različnih dejavnosti: pela sta v pevskem zboru, sodelovala pri folklori ter skrbela za ptičke, čebelice, mucke in kužka ... Dva pridna otroka sta ji lepšala življenje, sadovi njunih ljubezni pa so bili Metkina največja sreča in ponos. Na vnuka in štiri vnukinje je bila vedno zelo ponosna.

Metka je svojo srečo rada delila z drugimi. Kot prostovoljka je sodelovala pri SOS telefonu, svoje literarno ustvarjanje pa je razvijala v Društvu Rusalka, kjer je prišlo še posebej do izraza. Bila je tudi članica številnih drugih društvih, med drugim Združenja borcev za vrednote NOB KO Zalog-Spodnji Kašelj-Podgrad, KUD Ivan Car Črnuče, KD Podgrad pri Ljubljani in Vrhniške literarne skupine.

Zapuščina, ki jo pušča za seboj, so izdane pesniške zbirke, številni pevski nastopi, sodelovanja na natečajih, soustvarjanje kulturnih prireditev ter recitiranje na proslavah in spominskih slovesnostih. Najbolj pa nam bo ostala v spominu kot oseba, ki je bila vedno nasmejana, ljubeča in pripravljena pomagati sočloveku.

Metka, počivaj v miru ...

Branko Kurent (1958–2026)

Še pred desetletjem, ko je v Zalogu stal stari Dom kulture, ki smo mu domačini največkrat rekli Zadružni dom, si se pripeljal na njegovo dvorišče. V prvem nadstropju, tik nad čevljarjem, je bila mesarija. Zaloški mesar, kot smo dejali Branku Kurentu, je tam prodajal meso in mesne izdelke. Bil je vedno nasmejan in pripravljen pomagati. Razumel je želje svojih strank. Tudi če določenega mesa ni bilo na zalogi, ga je znal priskrbeti in vsi smo bili zadovoljni.

Dom kulture se je poslovil in dal prostor novemu objektu. Mesnice kar naenkrat ni bilo več. Preselila se je v sosednjo stavbo, v kateri nas je še vedno pričakal nasmejani mesar. Tako je bilo vse do njegove upokojitve. Krajani Zaloga smo ostali brez mesarja in mesnice.

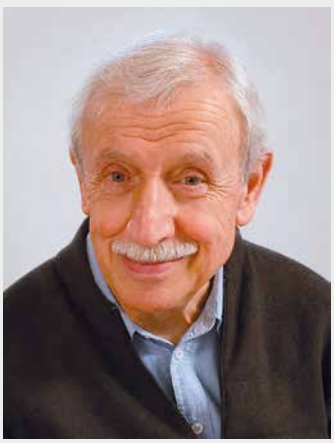
V začetku avgusta pa se je za vedno poslovil tudi naš Branko. Rodil se je v Spodnjem Kašlju, šolo obiskoval v Polju in Zalogu ter se zaposlil v različnih podjetjih kot mesar. Največji del svoje delovne poti je preživel v Zalogu. Tu je bil zelo dejaven v številnih društvih, še posebej predan pa je bil prostovoljstvu. Bil je dolgoletni član PGD Zalog-Spodnji Kašelj ter Združenja borcev za vrednote NOB Ljubljana Moste-Polje, KO Zalog-Spodnji Kašelj-Podgrad.

V Spodnjem Kašlju si je ustvaril družino. Nadvse rad je imel naravo, zato je v jeseni svojega življenja z ženo rad preživljal čas na njunem vikendu, obdanem z gozdom. Potem pa so prišli temni oblaki in njegovo zdravstveno stanje se je poslabšalo. A Branko ni obupal. Pogumno se je boril, vendar je na koncu žal izgubil bitko.

Branka Kurenta bomo ohranili v lepem in trajnem spominu kot prijaznega in dobronamernega mesarja, ki je bil vedno pripravljen ustreči sočloveku; kot gasilca, ki je čutil svoje poslanstvo in se nikoli ustrašil najhujšega, saj ga je vodila močna želja pomagati sočloveku; in nazadnje kot krajana, ki je vedno znal pozdraviti in ti nameniti lepo besedo ...

Naj počiva v miru.

Martin Pograjc (1940–2026)

Sredi vročega poletja je kot strela z jasnega v našem kraju odjeknila novica, da se je za vedno poslovil naš dolgoletni krajan Martin Pograjc. Od prihoda v Zalog leta 1971 je bil tesno povezan z življenjem kraja. Sam je dajal številne pobude za ustanavljanje društev ali pa jih podpiral. Vse do svoje smrti se je rad in s ponosom udeleževal kulturnih prireditev, najprej v Zadružnem domu, pozneje v Centru Zalog. Nikoli ni pozabil na urejenost kraja, v katerem danes lahko uživamo vsi. Bil je tudi podpornik številnih zamisli, povezanih s prostim časom in rekreacijo.

Martin Pograjc se je rodil v Ljubljani, čeprav je njegova družina prihajala iz vasi v Zasavskem hribovju. Še kot dojenček je doživel požig domačije ter bil skupaj s starejšim bratom in starši izgnan na prisilno delo v Nemčijo. Po koncu druge svetovne vojne je vstopil v OŠ Polšnik in pozneje končal poklicno šolo za strojnega ključavničarja. Ob delu je zaključil srednjo šolo in nato študij strojništva ter postal inženir strojništva.

Doživel je tudi vojno za Slovenijo in bil pri obrambi domovine zelo aktiven, saj mu je domača zemlja pomenila veliko. Za svoje delo je leta 1991 prejel Znak za zasluge pri organiziranju nove Teritorialne obrambe Republike Slovenije leta in Znak za obrambo domovine.

Po upokojitvi leta 2000 je imel več časa zase in za družino. Nadvse je bil ponosen na svoje otroke in vnuke. A sreča ni večna in usoda je posegla tudi v njegovo življenje. Izgubil je ženo. Osamljenost ga ni premagala – imel je številne prijatelje, s katerimi je užival v jeseni življenja. V njegovo življenje je znova posijalo sonce, ko je spoznal prijateljico Tatjano, s katero sta skupaj doživljala radosti življenja.

Na vroč poletni dan smo se od Martina Pograjca še zadnjič poslovili. Za njim je ostala praznina, a ostali so tudi spomini ...

Slava mu.

PRAZNIČNI BAZAR

Vabimo vas, da se nam pridružite v torek,
24. novembra 2026, ob 17.00,
v športni dvorani Osnovne šole Kašelj.

S svojimi izdelki se bodo predstavili vrtci in osnovne šole, popoldan pa vam bomo popestrili še z otroško predstavo.

Četrtna skupnost Polje
Mestna občina Ljubljana

LJUBLJANA Zmagovalka 2016 ZELENA PRESTOLNICA EVROPE

LJUBLJANA: MESTO/CITY OF/ LITERATURE ...

unesco
Članica mreže kreativnih mest